

DECEMBRIE

2016

Anul 3, No. 34

SPERANȚA

*Căci un Copil ni s-a
născut, un Fiu ni s-a
dat și domnia va fi pe
umărul Lui!*

Merry Christmas!

Joyeux Noel!

Buon Natale!

Hristos se rodi!

Feliz Navidad!

Cestitamo Bozic!

Crăciun fericit tuturor cititorilor

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

REVISTA SPERANȚA

Editată de Bisericele Baptiste din Australia

Colegiul de consilieri spirituali

Cornel Ghiță – Biserica Maranata
Dorel Brândaș – Biserica Harul
Daniel Cârpean – Biserica Harul
Daniel Nicolici – Biserica Speranța
Gelu Bondor – Biserica Adelaide
Ioan Bușan – Biserica Perth
Marin Cucuian – Biserica Maranata
Teofil Ciortuz – Prima Biserică Română

Echipa editorială:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio
Vocea Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu,
Email: sperantaaus@gmail.com
Consultant tehnic, expediere Email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata
0433766376
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Emil Crăiță-Mândră, Prima Biserică Baptistă
0402681036
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă
0425295401
Nelu Albu, Biserica Harul 0449590887
Viorel Sabou, Biserica Adelaide
08 83878393

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00
+ cheltuieli de transport.

Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta
BSB: 063610 Account : 10624398

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill,
3350 Vic; ph. 0423659724

CUPRINS

Armistițiul de Crăciun	3
În seara de ajun, poezii	4
Noaptea de Crăciun, poezii	5
Între cer și pământ	6
Însemnări în timp, Cumpăna	8
Australia	9
Noaptea Nașterii, poezii	10
Magii, poezii	11
Din Biserică, Botez	12
Zidul de inimioare	13
Știri	14
Din Biserică	15
Rugăciune, poezii, meditații	16
Amintiri de Crăciun	17
Din misiune	18
Interviu cu Natanael Costea	19
Cântările Harului	20
Anunț, Misiune	21
Poftă bună	22
Anunțuri	23

SALUTUL FRATELUI PITT POPOVICI OCTOMBRIE, 2016

Pentru toți frații mei răscumparați prin jertfa mare a Domnului, am un cuvânt de salut în al 99-lea an al vieții mele:

Domnul să vă binecuvânteze pe toți. Aș vrea ca să fiți credincioși Domnului, nu până la

capăt, ci până în veșnicie, viață veșnică pe care noi o avem și o trăim încă de aici, pe pământ. Slavă Domnului pentru toate. Căutați să faceți cinste Domnului, Stăpânului nostru. El este Cel ce conduce universul și chiar dacă aici, copiii Lui sunt îmbrăcați în zdrențe, chiar și atunci El este Tatăl nostru. Glorie Lui, glorie eternă, iar noi, urmașii Domnului Isus să-L slujim cu toată scumpătatea. Amin.

barzilaiendan

RIDICĂ-TE ȘI LUMINEAZĂ – Pitt Popovici, 2010

O, frații mei, Biserică sfântă născută în mari suferințe pe Golgota și trecută prin mari suferințe, ridică-te și luminează! Timpul s-a scurtat și curând apare în mare slavă Preaiubitul Mire. Încă nu ți-ai sfârșit misiunea. În întuneric mai sunt frați care trebuie salvați. Trezește-te! Însărcinarea noastră, prin Duhul Sfânt, este să purtăm nu o lumină, ci LUMINA Evangheliei unei lumi pierdute în păcat, înrobite de Satana. Sărmanii, nu-și dau seama de aceasta. La sărbători beau până nu se mai pot purta, înjură, mint, înșeală, se dușmănesc, își bat joc de cele sfinte, sunt fățarnici, trăiesc în desfrânare, avortează, divorțează și totuși zic că ei sunt creștini. Creștinii nu au trăit în astfel de păcate. La așa oameni am fost trimiși noi cu Evanghelia, și eu și tu. Domnul Isus i-a spus apostolului Pavel: „Te-am ales din mijlocul neamurilor la care te trimit ca să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertarea de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți”. Deci, suntem trimiși.

Iar ca să nu ni se pară o trimitere prea grea, apostolul Pavel ne aduce aminte: „Odinioară erați întuneric – deci și noi am fost ca ei – dar acum sunteți lumină în Domnul”.

Oare suntem cu adevărat lumină? Nu cumva lumina noastră este stinsă? E un prilej de cugetare. Căci numai fiind lumină aprinsă putem lumina pe alții. Și pentru o astfel de lucrare seminarul nu ne face capabili, ci Domnul, prin Duhul Sfânt.

Altădată vestitorii Evangheliei au fost niște uriași, azi mulți sunt pigmei. Aceasta nu din cauză că Dumnezeu nu te vrea un uriaș, ci fiindcă tu te simți bine așa. Creșterea în har o ai numai printr-o relație bună cu Tatăl. Cum este dependența ta de Domnul? Cât timp petreci tu cu El? Primești tu mesajul de la El sau îl culegi din cărți sau de pe Internet? Aceasta are mare importanță. Și nu uitați că Domnul dă har celor smeriți.

Poate pe pământ nu ne vom mai întâlni niciodată, căci eu sunt foarte bătrân, sunt în al 93-lea an, (în 2010), dar doresc să fiți uriași în câștigarea sufletelor pentru Hristos Domnul.

În glorioasa Lui slujire, bătrânul vostru frate,

Petru Popovici.

Resurse Creștine

ARMISTIȚIUL DE CRĂCIUN

Armistițiul de Crăciun, în cadrul căruia trupele britanice, germane și franceze au lăsat armele deoparte și s-au bucurat de sărbători, a devenit simbolul păcii într-un război devastator.

Armistițiul de Crăciun a reprezentat o încetare neoficială a focului pe frontul de vest, în preajma Crăciunului din 1914, în Primul Război Mondial. În săptămâna din preajma sărbătorilor, soldații germani și cei britanici au ieșit din tranșee, și-au urat „Sărbători fericite” și au stat de vorbă. Armistițiul a izbucnit spontan în multe locuri.

Colindele comune l-au inspirat pe căpitanul german Josef Sewwald să facă un gest îndrăzneț:

„Am strigat la dușmanii noștri că nu vrem să tragem ci că am vrea să facem un armistițiu de Crăciun. Am spus că voi veni din partea mea și vom putea vorbi unii cu alții. La început a fost un moment de tăcere, apoi britanicii au strigat „nu trageți”. Un ofițer a ieșit din tranșee, am făcut și eu același lucru și ne-am dat mâna... cu prudență!”

Lt. Arthur Pelham Burn a povestit: În ziua de Crăciun, unii germani și britanici au organizat înmormântări comune pentru morții lor.

„Preotul nostru a aranjat rugăciunile și psalmii, iar un interpret le-a scris în limba germană. Au fost citite mai întâi în engleză de părintele nostru, iar apoi în germană de un soldat. A fost un moment extraordinar”.

<http://www.hotnews.ro>

ARMISTIȚIUL DE CRĂCIUN

„Ne-am urat «Crăciun Fericit» și am început să avem conversații de parcă ne știam de ani de zile. Ce priveliște... grupuri de germani și britanici împrăștiați pe tot frontul. Din întuneric auzeam râsete și vedeam lumini. Un neamț i-a aprins țigara unui scoțian și invers, schimbând suveniruri”, își amintește colonelul John Ferguson.

Albert Moren își amintește o scena din Ajunul Crăciunului în apropiere de satul francez La Chapelle d'Armentières:

„A fost o noapte cu o lună frumoasă, gheață pe pământ, alb peste tot. La aproximativ 7 sau 8 seara era o mare agitație în tranșeele germane și au apărut aceste lumini... nu știu ce erau. Soldații au cântat «Silent Night». Nu voi uita niciodată, este unul dintre cele mai importante momente din viața mea.

M-am gândit: ce sunet frumos...”

„La 8:30 am tras trei gloanțe în aer și am pus pe parapet steagul pe care scria «Crăciun fericit». Un german a pus un steag pe care scria «Mulțumesc». Ne-am salutat și ne-am întors în tranșee. El a tras două gloanțe în aer și războiul începuse din nou”, își amintește căpitanul britanic Charles *Buffalo Bill* Stockwell.

Puşcaşul britanic Graham Williams din Brigada a cincea și-a reamintit: „Apoi, brusc, au început să apară lumini de-a lungul parapetului german, care, în mod evident, erau brazii împodobiți cu lumânări aprinse, care au ars constant în aerul rece... Prima oară germanii au cântat una dintre colindele lor și după aceea noi am cântat una de-a noastră. Am început să cântăm «O Come» și nemții ni s-au alăturat imediat. Și m-am gândit că... acesta este într-adevăr un lucru extraordinar, două națiuni să cânte aceleași colinde pe timp de război”.

„Soldații au jucat fotbal în zona neutră”, își amintește locotenentul german Kurt Zehmisch: „În cele din urmă, englezii au adus o minge de fotbal din tranșee și, în scurt timp, a urmat un meci plin de viață. Cât de minunat, dar și cât de ciudat a fost. Ofițerii englezi au simțit la fel. Crăciunul, sărbătoarea iubirii, a reușit să aducă împreună dușmanii”.

ÎN SEARA DE AJUN

Costache Ioanid

A venit la mine mama
și mi-a spus c-un zâmbet bun:
„Puiule, stai treaz, ia seama
Și ascultă toata gama
cântecelor de Crăciun”!

Clătinând apoi fereastra,
vântul mi-a șoptit ușor:
„Puiule, in noaptea asta
își despica norii creasta
și vin îngerii în zbor...”

Iar o vrăbie mărunță
cîrîpi de pe pervaz:
„Puiule, stai treaz și-ascultă...
la auzi... ce oaste multă!...
Nu dormi! Auzi? Stai treaz!...”

Am răspuns la toate: „Bine”.
Și... am adormit în pat...
Iar târziu, din zări senine,
a venit Isus la mine
și, zâmbind, m-a sărutat.

Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul, le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.

ASTĂZI VIN

Anonim

Astăzi vin să-mi plec genunchii
Înaintea ieslei Tale,
Copilaș din altă lume,
Obosit de frig și cale.

Îmi plec inima și fața,
Copilaș din zare-albastră,
Și mă-nchin cu umilință,
Călător prin lumea noastră.

Nu am smirnă, ca și magii,
Nici tămâie și nici aur,
Lacrimile pocăinței
Îmi sunt singurul tezaur.

Ți le-aduc acum 'nainte
Cu sfială și rușine,
Copilaș venit din ceruri,
Să porți crucea pentru mine...

Noapte de Crăciun

Daniel Hozan

Fulgi de nea încep să cadă
Peste satul liniștit
Dinspre deal, peste livadă
Viscol mare de zăpadă
S-a pornit.

Bucuros e fiecare
În întregul nostru sat
Fiindcă noaptea-asta-i mare
E Ajun de sărbătoare,
Așteptat.

E curat în orice casă,
Lemnele-s acumă jar
Bunătați pe orice masă,
Și-un plăcut Crăciun în casă,
Este iar.

Iar de jos, din vadul morii
Atmosfera-i tot mai plină
Parcă ne cuprind fiorii
Așteptând colindătorii
Ce-o să vină;

Și-au ajuns în curte'ndată
Dar cu pasul monoton.
Și în noaptea minunată
La chitară-ncepe-o fată
Și dă ton.

„S-a născut Isus Mesia
Din fecioară preacurată”
Brusc, ne umple bucuria
Și răsună melodia
Valea toată.

Ca și îngerii-n câmpie
Slavă Domnului îi dăm
Bună pace și-armonie
Între cei plăcuți să fie;
Colindăm.

O, cât e de minunată
Vestea c-a venit Mesia
Doamne, fă ca-n viața toată
Să-mi rămână neschimbată,
Bucuria.

Zboară săniuța

Traian Dorz

Zboară, zboară săniuța
Pe zăpada lină,
Dealu-ntreg și potecuța
De copii e plină.

Unii zboară ca săgeata
Alții-n joc se-adună.
Cu obrajii ca mușcata
Râd cu voie bună.

De pe crengi de brad poznașii,
Neaua-n drum o sfarmă.
Fug în codru iepurașii
Speriați de larmă.

Vântu-aleargă-n munți, pe coame
Sclipet alb să cearnă -
Câte daruri ne-aduci, Doamne,
Chiar și-n miez de iarnă!

Când pentru prima dată picioarele Altesei atinseseră pământul Australiei, emigrată din România cu familia ei și venită în Australia ca să-și reîntâlnească tatăl, nu știa în ce mediu creștin urma să intre. Dar imediat după ce-și îmbrățișase tatăl, nici nu luase bine o respirație adâncă acolo în aeroport, când deja fusese încercuită de fetele din Biserica unde activa tatăl ei. Erau și câțiva tineri băieți din Biserică care l-au întâmpinat pe fratele ei mai mare, pe Elestru. Mama și ceilalți frați mai mici au fost și ei încercuiți de frați, surori și copii. Toată Biserica trebuie să fi fost acolo la aeroport și pe lângă membrii Bisericii Baptiste românești mai erau și membrii din Biserica Penticostală românească, fiindcă cu același avion venise și o familie la frații penticostali. Așa că aeroportul din Melbourne, Australia, era plin aproape doar de români. Și așa a continuat viața Altesei, înconjurată de români în Australia.

Pe vremea aceea, puțin înaintea Revoluției românești din 1989, în Melbourne, Australia, românii aveau doar două Biserici baptiste, două Biserici penticostale, una adventistă și una ortodoxă. Altesa s-a văzut înconjurată mai mult de bapțiști și de penticostali. Majoritatea bapțiștilor veneau de la Arad și majoritatea penticostalilor veneau de la Cluj. Pentru Altesa și familia ei și alți câțiva pierduți de prin alte locuri ale României, nu numai cultura australiană era nouă ci și cultura românilor arădeni și clujeni. Chiar și slujba în Biserică părea altfel! În Melbourne era mai multă viață, era o legătură electrizantă între frați. Toți veniți și băgați într-o oală, cu aceleași greutăți și lupte, s-au văzut că depind unul de ajutorul celuilalt și s-au legat prietenii a căror efect benefic s-a simțit și în Biserici. Tinerii, cei mai mulți veniți cu valul dinaintea Revoluției, fuseseră crescuți sub Nicolae Ceaușescu, ultimul președinte comunist al României. Ei erau descărcăreți și aventurieri în stil european, le plăcea să gândească creativ deoarece în România își petrecuseră sămbetele la Casa Pionierului unde fuseseră învățați pe gratis tot felul de îndemânări, și crescuseră citind aventurile Cireșarilor și vizionând Liceenii. În România crescuseră cu documentare, filme și muzică la televizor despre natură și viața la sat precum și iubirea de semeni, pe lângă Tom și Jerry. În România crescuseră majoritatea la oraș, dar stătuseră și cu bunici sau rude la sat, în vacanțe.

Puțini dintre tinerii care erau în Biserică erau *australienizați*, adică se integraseră în cultura australiană, fiindcă veniseră ca mici copii, cu primul val al emigranților din jurul anilor 1950 sau se născuseră în Australia. Dar acum, fiind minoritari la număr, cultura australiană a fost complet înghițită de influxul de românism al emigranților din anii 1980. Doar după revoluția României din 1989 fluxul a început să se rărească și chiar s-a liniștit bine până la sfârșitul anilor 1990.

Era o duminică din acelea electrizante de la început. În Biserică, un tânăr nou venit, destul de rușinos și retras, dar înalt și sculptat ca din stâncă, cânta acum o cântare. Ascultând acea voce de bariton ce ieșea din acel trup frumos ca de cremene, ca al românilor din filmul Iancu Jianu Haiducul, și acompaniindu-se gentil cu chitara, pentru prima dată în viața ei Altesa a fost răpită de minunăția frumuseții lui Dumnezeu. În sufletul ei curat nu era loc de gânduri impure, nici nu ar fi putut să gândească la altceva, ci pentru prima oară îl vedea pe Dumnezeu cât de minunat se poate oglindi într-un om. Și vocea, oh, vocea...! Acel bariton! Nici nu-și putea imagina pe Dumnezeu vorbind pe altă voce decât una de bariton. Apoi alți frați și surori mai în vârstă și copii au cântat și au spus poezii și ei la programul din acea duminică. Altesa i-a spus liderului de program că și ea are o cântare, dar liderul a pus-o pe Altesa să își cânte primul solo din viața ei chiar ultima dintre toți. Și fiind primul solo ce-l cântase vreodată, nu și-a închipuit cât de mult va fi apreciată vocea ei! Poate că așa cum ea simțise în vocea acelui tânăr puterea, siguranța și tăria lui Dumnezeu oglindită în om și ceilalți simțiseră în vocea ei bunătatea, pacea, dragostea și blândețea lui Dumnezeu oglindită în ea. Dar era prea curată la suflet ca să-și poată da seama cât de mult crescuse în ochii tuturor prin acea cântare, și apoi prin celelalte cântări care le-a cântat de atunci încolo.

În decurs de trei luni după ajungerea familiei Altesei au venit aproape săptămânal familii de emigranți români ce s-au stabilit în Biserică, și unii, pocăindu-se, au cerut să fie botezați. S-a hotărât un botez Nou Testamental. Mai multe fete de vârsta Altesei au cerut botezul, chiar și Elestru, fratele ei, s-a hotărât să se boteze. Pentru Altesa botezul părea a fi ceva mistic, misterios și de

temut. Îl iubea pe Domnul și de mică îl primise în inima ei, dar la gândul că ar trebui să se bage în apă în fața tuturor se scutura de frică. Părinții ei au simțit agonia Altesei și i-au vorbit cu blândețe despre Dumnezeu, ca niciodată, asigurând-o că a-L mărturisi pe Hristos în apa botezului este ceea ce Dumnezeu dorește de la ea și este cel mai nobil lucru ce îl poate face un om pe acest pământ. Atunci, ultima dintre toți, din nou ultima, a cerut și Altesa să fie botezată.

În amiaza duminicii botezului toată familia era într-un forfot productiv. Mama călca rochia albă de botez, lungă până în pământ a Altesei, și pantalonii și cămașa albe de botez ale lui Elestru. Copiii mai mici se îmbrăcau și se pregăteau ajutați de tata. Apoi, după o călătorie lungă cu mașina, au ajuns devreme la locul unde urma să se facă botezul. Toți candidații și familiile lor au venit mai devreme pentru poze. Fotografii s-au întrecut care mai de care să pozeze grupul de candidați la botez în cât mai multe feluri. Prima dată în viața ei Altesa se simțea ca o vedetă, și nu vedea rostul pentru atâta abuz de film pentru poze! „Cine se va uita la atâtea poze?” se întreba în sinea ei încercând cu greu să își mențină zâmbetul. Deja o dureau obrazii de o oră de când tot zâmbea!

În timpul pozelor au început să se adune frații și surorile la Biserică. Înspre sfârșitul pozelor, veneau grupuri și grupuri buluc, până sala a fost plină la refuz și după ce s-au adus toate scaunele de prin alte camere, care au fost puse și au umplut și culoarele Bisericii, încă au mai trebuit să stea în picioare. Membrii de la toate cele patru biserici evanghelice veniseră la botez! Într-adevăr, acesta era un eveniment major, chiar și numărul mare de participanți i-au dovedit Altesei acest lucru. Și a cuprins-o o teamă nouă: **CE FAC EU ACUM ESTE MAI IMPORTANT CHIAR DECÂT NUNTA MEA, CÂND VA FI EA! ESTE VEȘNIC! NUNTA ȚINE PÂNĂ LA MOARTE; BOTEZUL ȚINE VEȘNIC!**

După două săptămâni, în timp ce Altesa revedea pentru a nu-știu-câta oară video-ul de la botez, se întreba ce-și amintește ea concret din tot ce

experimentase? Cum a fost în apă? Rece și ud și stresant, deoarece a fost pusă în bătaia luminilor și în fața microfonului. Dar când stătea în bancă cum a fost? Înghesuală mare pe primul rând în față lângă baptistier și frig la picioare pentru că nu putea să poarte pantofi, ci doar șosete albe cu care să intre în apă. „*Deci la bilanțul întregii experiențe, cu ce am rămas de fapt?*” își sorta Altesa evenimentul în minte. Și știa exact răspunsul, dar trebuia de fiecare dată să treacă prin toate evenimentele în gând ca să poată ajunge la apogeul minunat, la evenimentul care-i va rămânea întipărit în memorie și-n suflet până în veșnicii.

Apogeul a fost prima ei întâlnire personală cu Domnul, prima ei revelație cerească! Se întâmplase în aceeași seară, imediat după botez. Majoritatea fraților pleaseră. Era deja noapte, trecut de ora nouă seara. Altesa stătea în drum, aproape de mașină, își aștepta părinții și frații care mai întârziu cu Elestru, fiind felicitați și reținuți de frați în ușa Bisericii. Atunci Altesa a văzut dintr-o dată, în duhul, ca o sclipire mare de lumină ce a coborât peste ea parcă din apropierea becului ce lumina strada. S-a simțit dintr-o dată că este privită de sus și o pace de nedescris, o încredere și o bucurie au umplut inima ei până la refuz. Nu mai avea loc de mai mult, fiecare fibră a inimii era atinsă! Ca încremenită, Altesa clipea din ochi privind spre lumina străzii și știa că ceva cu totul special se întâmplase. Inima îi bătea să se spargă. Atunci parcă din suflet și din toată ființa ei, o bucurie ca un torent de ape mari a năvălit din gura ei și s-a revărsat ca o cântare a inimii. Îi ieșea pe buze ca o cântare frumoasă de adorare pentru Dumnezeu, compusă pe loc de undeva din inima ei, cu tot cu tempo și cu rimă, fără niciun efort! Când și-a revenit, și-a dat seama că ea cânta singură pe stradă în noapte, familia încă nu venise la mașină și cât a așteptat a avut timp să își revină și să recunoască că pentru prima dată avusese o experiență de acest fel, *între cer și pământ*. Era Duhul Sfânt coborât peste ea, dar era încă prea mică pentru a putea înțelege cum se revărsa Duhul Sfânt peste oameni.

va urma

Dragi cititori și cititoare, dorim să vă invităm să fiți coautori la crearea unei cărți de istorie a vieților noastre care să includă evenimente din România precum și din celelalte țări pe unde se află români. Aceste întâmplări ale vieților noastre să fie apoi îmbinate și să reconstruim istoria românilor din Australia într-un stil de poveste caldă și simțită din suflet, nu ca o istorie rece, doar a evenimentelor cruciale ale Bisericilor, ci îmbinată cu trăirile noastre.

Invităm pe oricine are talent de povestitor să ajute la scrierea cărții și să se formeze un grup care să ducă lucrarea aceasta la o formă frumoasă și bine încheată.

Dora Altesa Email: sperantaaus@gmail.com, adresa poștală: Editor, 35 Reid St. Brown Hill, 3350, Vic.

Fulgi de zăpadă

Noapte Sfântă!

Orașul se adâncește în noapte
Învăluit în tăcere și umbră.
Copiii aud ale mamelor șoapte
Spunându-le: „Noapte bună!”

Fulgii zglobii rătăcesc
Prin vraja nopții-nstelate
Și în tăcere parcă șoptesc:
„Osana, Părinte Prea'nalte!”

E noaptea cea sfântă-a iubirii
Revărsată de Dumnezeu pe pământ
Când Isus, biruind legile firii,
S-a născut din fecioară, plângând.

S-a coborât în a noastră lume
Lăsând în urmă un măreț Regat.
A părăsit și slavă și renume,
Venind la noi, în staulul sărac.

Iar lumea L-a privit fără să creadă
Pe Salvatorul ei, copil.
Doar cerul s-a înfiorat să-L vadă
Pe Însuși Dumnezeu, umil.

Nicicând n-a fost atâta bucurie
În ceruri sus și pe pământ:
Coruri de îngeri cântând în armonie,
Păstori uimiți privind spre Cerul sfânt.

De-atunci, pe străzile-nghețate
Trec vestitorii Pruncului slăvit,
Dar lumea stă cu ușile-ncuiate,
Darul divin nu L-au primit.

În fiecare noapte de Crăciun
Văzduhul este plin de cântare,
Căci Domnul nostru cel bun
Merită a noastră-nchinare.

Orașul liniștit adoarme
Sub razele blânde de lună.
Doar cei ce veghează în noapte
Se bucură de Vestea cea bună.

Gabriela Turculețu

Cumpăna între ani

ILIE ICALA

De la păcatul adamic încoace, omul trăiește, printre altele, această trecere a anilor... Fructul cunoștinței binelui și răului a așezat viața noastră într-o cumpăna permanentă a alegerilor noastre.

Și toate acestea în ireversibila scurgere a timpului; un timp cu care noi ne măsurăm viața vremelnică.

Ne măsurăm viața în ani sau zile, dar în cumpăna alegerilor noastre nu avem nevoie decât de secunde, secunde pentru a schimba direcția, a întinde o mână spre mângâiere sau, dimpotrivă, a ignora, a iubi sau a urî, a ierta, a-L iubi pe Dumnezeu și lucrarea Sa, sau a decide conform „principiilor” noastre.

Înaintea „Arhitectului”, anii unei vieți perene sunt poate nici o secundă din veșnicie, dar de această secundă trăită pe pământ depindem o veșnicie.

Iar noi, în cumpăna anilor pământestești, avem acest obicei vanitos în a ne gratula cu banala urare: „La mulți ani!”.

În ceea ce vă privește, nu-mi este de ajuns să vă urez doar atât, căci vă iubesc.

Dragii mei, doresc ca binecuvântarea lui Dumnezeu să vă însoțească gândul și fapta, iar viața voastră să se împlinească în Isus Cristos!

De restul (vine de la sine), se îngrijește bunul Dumnezeu.

Pleacă anul...

Galina Ciorescu

Pe aripi de ger și gheață
Pleacă anul de la noi,
Trece anul, fuge viața,
Dar toți sunt așa vioi.

Toți se bucură de altul,
Care încă n-a venit.
Dar va fi mai bun el, oare?
Va fi el mai împlinit?

Ce-am făcut în anu-acesta?
Ce vom face-n cel ce vine?
Vom sluji mai mult pe Domnul?
Vom trăi cum se cuvine?

Nu te bucura că pleacă
Anul, pe care l-ai trăit,
Căci cu el, și tu, oleacă,
Mai bătrân ai devenit.

Bucură-te de iubirea,
Ce-ți oferă Dumnezeu,
Căci avea-vei nemurirea,
De vei crede-n Fiul Său!

AUSTRALIA – GREAT SOUTHLAND OF THE... „LONG WEEK-END”

Păstor Harry Westcott

Domnul Isus a spus: „Vai de cei tari când este vorba de băut vin și viteji când este vorba de amestecat băuturi tari; care scot cu fața curată pe cel vinovat, pentru mită, și iau drepturile celor nevinovați!” (Isaia 5: 22, 23).

Oamenii se îmbată cu băuturi făcute de ei înșiși. Cei care cred în Isus Cristos nu trebuie să se apropie de acest bar al satanei și să bea din licoarea fărădelegii și a imoralității. Strig și eu ca și profetul Maleahi: „*Unde este Dumnezeu dreptății?*” Putem crede nebunește că atât de mult l-am plictisit pe Dumnezeu cu păcatele noastre încât El a devenit îngăduitor?

Într-o lume de desfrâu, unde se încurajează căsătoriile între persoane de același sex, schimbarea de sex, concubinajul, nepăsarea față de ce este incorect și o totală degradare a vieții, Creatorul tuturor lucrurilor a fost redus la o plăsmuire a imaginației umane. Omul devine centrul universului. Nu mai există valori absolute, adevăr absolut. De exemplu, dacă vrei, poți să te căsătorești cu Turnul Eiffel așa cum a făcut Erika Eiffel.

Poate credeți că este o glumă dar conducătorii lumii, cei care au renunțat la credința în Dumnezeu, numesc asta *libertate*. De fapt toate aceste schimbări sociale care au invadat omenirea pornesc de la conducătorii societății – „*legislatorii, politicienii de orice fel, universitarii, psihologii, consilierii, antrenorii, profesorii de școală, comentarii, ziariștii, actorii și mogulii media, împreună cu luminații și emancipații conducători religioși, etc. etc. Toți aceștia au locul lor în acest cor global și cântă imnuri anti-creștine în cinstea căsătoriilor între persoane de același sex, schimbarea de sex, renunțare la obligații morale, trăire în concubinaj*” (Păstor Mark Reid).

Deci, unde este dreptatea lui Dumnezeu? Unde este Dumnezeu? El este pe tronul Lui de glorie și guvernează întreaga Sa creație și, (fie că vom crede sau nu), El va avea ultimul cuvânt în viața ta și a mea. El a spus: „*Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb*” Maleahi 3:6. Așa că nu trebuie să aibă cineva o minte ilustră ca să înțeleagă cine trebuie să se schimbe: eu și tu! Mai spune de asemenea: „*Căci așa vorbește Domnul oștirilor: «Încă puțină vreme și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul; voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni și voi umple de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor»” (Hagai 2:6,7).*

Australia, ți-a venit timpul să fii clătinată, timpul este mai aproape decât crezi. Dacă această națiune va continua să batjocorească numele lui Dumnezeu prin căile rele și necredință, cred că Judecătorul întregului

pământ este la poarta acestei țări. Numai un sincer regret pentru răzvrătirea în care trăiește poate duce la o stare de pocăință adevărată de care este nevoie disperată în acest Țărm al bucuriei false (*în original „Great Southland of the long week-end”*). Numai Duhul Sfânt al lui Dumnezeu poate aduce vindecare și poate să trezească această națiune la o viață glorioasă și fericită. Psalmistul zice: „*Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul pe care Și-l alege El de moștenire!*” (Psalm 33:12).

Și totuși există vindecare de această plagă care a infectat națiunea prin propagarea programelor corupte de educație a copiilor, (Safe School), căsătoriile neconvenționale, încurajarea trăirii în concubinaj, negarea lui Dumnezeu ca și Creator. Vindecarea vine prin întoarcerea la Dumnezeu Biblia, care, la început, a făcut un legământ cu bărbatul și femeia: „*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut*” (Geneza 1:27). Apoi, după ce Dumnezeu a creat-o pe Eva din coasta lui Adam, el a zis: „*lată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi «femeie», pentru că a fost luată din om. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup*”. Geneza 2:23, 24). Domnul Isus, de asemenea, întărește acest adevăr în Matei 19:5,6. Dar iată că divorțul a devenit lege în Australia. Concubinajul a devenit o nouă formă a familiei în acest popor multicultural, care înseamnă, de altfel, închinare la mulți dumnezei.

Adevărul nu poate fi aflat decât prin „naștere din nou”. Această „naștere din nou” nu poate fi făcută în viața ta și a mea, decât prin puterea Duhului Sfânt. Prin El, noi îl primim pe Domnul Isus ca Mântuitor și Domn, și suntem salvați de la pierzare, de la iadul veșnic. Isus este singura Cale spre Rai.

Împotriva acuzației că aș fi un fanatic religios, aduc această mărturie: După 59 de ani de căsnicie cu Doreen, care a adus pe lume 5 copii, 19 nepoți și 20 de strănepoți, eu sunt credincios legământului Biblic de căsătorie pe care Dumnezeu l-a stabilit la început. Într-o lume care trăiește în confuzie cu privire la ceea ce este dragostea, adevărul îl găsești doar în Dumnezeu, pentru că „*Dumnezeu este dragoste*” (1 Ioan 4:8).

NOAPTEA NAȘTERII

Traian Dorz

Noaptea nașterii...

și zarea, albă, ca un vis se-arată.

Sub opincile-nghețate neaua scârțâie călcată.

Undeva, pierdut în ceața de lumină albă rece

un colind se-aude-o clipă,

doar o clipă,

și-apoi trece.

Pe la fiecare casă râd ferestrele-n lumină,

e de-atâta bucurie toata noaptea asta plină.

De pe-o uliță pierdută, din colindul dinainte,

ca pe-o aripă de înger lin răsună trei cuvinte:

„la sculați, dragi gospodari,

căci vin astăzi oaspeți rari

florile dalbe, florile dalbe”.

Astăzi, undeva departe,

unde gându-abia pătrunde

la a lumii rugă de veacuri

tainic Dumnezeu răspunde.

Înfășat stă-acum în iesle

mic Copil,

stăpânul lumii.

Strălucesc în juru-l toate, albe ca argintul spumei,

iar din ceruri, steaua sfântă,

dulce raza și-o coboară

peste iesle, peste staul,

peste-o mamă și fecioară.

Încărcați cu daruri scumpe

vin trei magi să l se-nchine,

se coboară cor de îngeri din țăriile senine

și-n cântări aduc vestirea la păstorii de la staul

pentru Fiul sfânt din iesle, împletind cununii de aur.

Toți îi cântă-acum „Osana”,

noaptea parcă-i zi cu soare

îngerii,

păstorii,

magii,

totul este sărbătoare!

Iar pământu-mbracă haina albă pentru prăznuire, -

Vine Domnul!

Să ne afle așteptându-L cu iubire.

Binecuvântat fii, Doamne, Cel ce vii cu bucurie,

fă ca inimile toate să Ți se deschidă Ție!

Magii

Valentin Popovici

O stea pe cer a fost aprinsă,
Cu șir de raze argintii;
Și Magii au știut vestirea,
La noi, Isuse, c-ai să vii.

Un tremur palid printre stele,
O voce nouă-n corul lor;
Și Magii au știut că vine
Mesia, dreptul Domnitor.

La mii și mii de ani lumină,
Un soare-n flăcări s-a aprins;
Și Magii au văzut pe Domnul
Pământul cum l-a fost atins.

Pe-un colț de ceruri milenare -
Un semn al unui prinț de neam;
Și Magii-au înțeles pe Fiul
Făgăduit lui Avraam.

Prin semne și minuni chiar astăzi
Vorbește Dumnezeu din plin;
Dar unde-s Magii să-nțeleagă
Iubirea graiului divin?

Demult...

Paula D.

Demult, într-o noapte senină
Cu lună și stele pe cer,
Isus coborî din lumină
În ieslea bătută de ger.

Acolo, în paiele reci,
Simți prima oară răcoarea,
Deși oi și țapi și berbeci
Căldură-l făceau cu suflarea.

În câmp cântecele răsună,
Păstorii uimiți îi privesc
Pe îngeri ducând veste bună,
Și-apoi la Betleem se pornesc.

Pe cer o stea mare se-arată;
Misteru-i căutând să-l desfacă,
Cu fruntea mereu ridicată,
Pe urmele ei magii pleacă.

Și iată-i pe toți lângă Prunc;
„Și eu”, spune-un mag, „îmi
doresc
O clipă privirea s-arunc
Spre-acest minunat Prinț ceresc!”

Iar când îl privi pe Copil
O pace adâncă-a primit
Și-un dar îi aduse umil
Plecând pe deplin fericit.

... Și eu am dorit ca să fiu
O oaie, păstor sau un mag,
Să stau până noaptea târziu
Privind la Micuțul cel drag...

Demult, într-o noapte senină,
Cu lună și stele pe cer,
Isus coborî din lumină
Ca eu în păcat să nu pier.

OAKLEIGH BAPTIST CHURCH

Biserica Baptistă Oakleigh a fost gazda unei sărbători sfinte. Pe data de 13 Noiembrie păstorul Corin Izvenariu a adus la apa botezului patru suflete: o familie de iranieni, soț și soție, o tânără fată, deasemenea din Iran și un bărbat Australian.

Păstorul Corin Izvenariu a mărturisit: „Nu noi i-am condus la credință, nici chiar ei înșiși nu au venit singuri. Duhul Sfânt este cel care le-a vorbit în inima lor, i-a îndemnat să citească Biblia, să se roage, să-și recunoască starea lor păcătoasă. Doar prin puterea Duhului Sfânt se află aici, în această zi, mărturisind credința lor în Domnul Isus primind botezul.

Fatima și Reza, din diferite țări, cu diferite religii, soț și soție, au primit botezul împreună. Domnul le-a dat darul credinței.

Archie: „Am fost ateu. Am citit Noul Testament și m-am întâlnit cu Domnul Isus”.

Leila: „Părinții mei au fost botezați în urmă cu doi ani. Vreau și eu să fiu născută din nou, să-L urmez pe Isus”.

Speranța

BUCURIE LA BRISBANE – 20 NOIEMBRIE 2016

Luminița și Zaharia Codilă

Pe data de 20 Noiembrie, Biserica Penticostală Română Harul, împreună cu Biserica Baptistă Română Betel, au sărbătorit cu mare bucurie mărturia credinței în Domnul Isus Cristos a sorei Luminița Codilă, în apa botezului. Îl stăvim pe Dumnezeu pentru felul minunat în care a atras-o pe sora Luminița la Sine și pentru lucrarea pe care o va continua în viața dumneaei în procesul de creștere în cunoștința Domnului Isus Cristos.

În această zi Cuvântul Domnului a fost predicat de păstorul Belciu Busuioac. Păstorul Ionică Curea a oficiat actul botezului împreună cu păstorul David Toma.

A fost o mare bucurie pentru noi și știm că a fost mare bucurie și în Cer pentru că: „Este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:10).

Păstor David Toma

Damaris

Geta

Samy

Mai mulți păstori au vorbit din Cuvânt aducând binecuvântare peste cei botezați cât și peste întreaga Biserică. Astfel, păstorul Teofil Ciortuz, de la Prima Biserică Baptistă, a arătat ceea ce este important în viață. Nu este importantă forma baptisteriului, nu este important numărul celor botezați, nu este important dacă ești liber sau rob. Tot ceea ce este important este credința din inimă care duce la nașterea din nou.

Păstorul Cornel Ghiță de la Maranata a avut o întrebare simplă și totuși de răspunsul căreia depinde direcționarea veșniciei: „Ce crezi tu despre Isus Cristos?” Nu ce știi, ce ai fost învățat, ce ai citit despre Domnul, că este un bun învățător, un orator, un prooroc, este Ilie, este Împărat. Realitatea este una singură, este declarația lui Dumnezeu: „Acesta este Fiul meu prea iubit...”

Păstorul Dorel Brândaș de la Harul, care a coordonat întregul eveniment, în scurta dumnealui predică a transformat această seară de botez într-o seară de evanghelizare. A prezentat haina albă ca pe un simbol al curăției, haina care se va purta pe plaiurile Cerului. Cine sunt cei care vor intra în Cer? Cei care au umblat cu Domnul aici, pe pământ. Cerul este locul biruitorilor! Așa cum corul bărbătesc cântase mai înainte, păstorul a întrebat: „Unde vei fi? Vei fi primit în slavă, sau vei fi condamnat?” Apoi a recomandat tuturor celor care nu-L au pe Domnul să nu întârzie, ci să-L accepte ca Mântuitor și Domn.

Grupuri vocale de tineri (și mai puțin tineri), au împodobit seara cu cântări de slavă la adresa Celui care S-a jertfit pentru noi toți și care este motivul bucuriei tuturor.

Păstorul Bisericii Baptiste Oakleigh, Rev. Brad Rumble, bun prieten cu comunitatea creștină română, a avut de asemenea cuvinte de încurajare și creștere spirituală pentru cei botezați cât și pentru întreaga Biserică.

A doua sărbătoare la Biserica Baptistă din Oakleigh – un alt botez a fost pe data de 27 Noiembrie. Mai mult de 200 de creștini români, australieni și din alte părți ale lumii, au participat la botezul a trei suflete.

Toleranța tradițională nu te obligă să aderi la convingerile și comportamentele unor persoane. Respectă această conduită diferită, dar nu ești de acord.

Noua toleranță este cu totul altceva...: te obligă să crezi că toate convingerile, valorile invocate, toate aceste lucruri sunt egale, la fel de bune. Nu poți judeca comportamentul celuilalt drept greșit, ești etichetat automat ca intolerant. În noua toleranță nu există un adevăr absolut, adevărul este relativ, toate sunt în mod egal adevărate.

Aici este o problemă, pentru că, pentru mulți dintre noi, de vreo două mii de ani, adevărul este unul singur și este scris și în Biblie. Spune Iisus Cristos: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața!” Și de aici o sursă de tensiune și de discuții în societatea postmodernă de astăzi.

FAMILIA NAN ȘI-A PRIMIT COPIII ÎNAPOI!

14 iunie 2016
Mihaela Nan, mama căreia Barnevernet i-a luat copiii:
„Pe 31 mai i-am văzut ultima oară. Este strigător la cer! Dragoș plângea și striga „mami” și „tati”; era plin de vânătăi. Îl țineau exact ca pe un animal”.

Alături de cazul familiei Bodnariu, cazul familiei Nan a fost cel care a îngrozit opinia publică din România în privința practicilor sistemului de protecție a copilului din Norvegia, Barnevernet.

După mai bine de un an de suferință, însă, familia Nan este astăzi reîntregită. Anunțul a fost făcut de către Episcopia Ortodoxă Română a Europei de Nord, într-un comunicat trimis pe adresa ActiveNews. Episcopia Ortodoxă Română a Europei de Nord mulțumește tuturor celor care s-au rugat pentru familia Nan.

„Aducem slavă lui Dumnezeu și mulțumire tuturor celor care au privegheat, duhovnicește și trupește, alături de aceste familii, ajutându-le să traverseze ceasul unor cumplite încercări, care, la un moment dat, păreau implacabile.

Încercările prin care au trecut familie Nan și Bodnariu ne-au adus mai aproape unii de alții și ne-au trezit la realitatea dură a provocărilor lumii în care trăim. E momentul să conștientizăm că numai împreună, strâns uniți în jurul lui Dumnezeu și a Bisericii, putem răzbi prin aceste încercări”, se încheie mesajul semnat de PS Macarie.

FAPT LA ULTIMĂ ORĂ – 22 NOIEMBRIE 2016

Ieri, fără niciun mandat de arestare, poliția norvegiană a năvălit în casa familiei Nan, arestându-l pe tată, Dumitru. Acțiunea poliției vine după ce soția acestuia, Mihaela, și cei doi copii au părăsit Norvegia pentru câteva zile, pentru a-și vizita familia din România. Familia Nan nu a avut nicio interdicție de părăsire a Norvegiei, puteau să se deplaseze oriunde în lume, ca oameni liberi, nu au avut nicio interdicție de plecare în România, a transmis George Alexander.

SĂRBĂTOAREA HALOWEEN PENTRU TINERI SE TERMINĂ CU VIOLENȚĂ

Melissa Meehan – AAP 1 Noiembrie, 2016, 5:32 pm, Melbourne

Ambulanțele au fost chemate neîntrerupt iar poliția nu a făcut față scandalului iscat la o petrecere de Halloween, organizată de Uniting Church în High Street, Northcote, luni 31 octombrie, orele 9 seara. Paramedicii și poliția au declarat că au găsit droguri și alcool asupra copiilor care au fost implicați în scandal.

Organizatorii Daribin FReeZA Committee au avut aprobare pentru această sărbătorire de la Guvernul local cu obligația ca adolescenții, prezenți în număr de 500, să fie supravegheați strict.

Poliția a adus câini ca să împrăștie mulțimea dezordonată și să pună capăt încăierării care a pus în pericol liniștea publică. Doi adolescenți intoxicați de droguri au fost spitalizați în Melbourne. Poliția a blocat întreaga petrecere Halloween. Chiar și circulația tramvaielor pe High Street a fost afectată de blocarea implementată de poliție pentru a putea controla haosul.

Pe Facebook fusese anunțat costul biletelor de intrare: \$2.00 pentru cei care vin îmbrăcați cu costume Halloween și \$5.00 pentru cei fără costume.

OPERATION 513 – Queensland, Gold Coast

În revista Speranța din Ianuarie 2016, am relatat despre arestarea lui George Youssef, care predică pe stradă, cu toate că era autorizat și că nu mai avusese împotriviri până atunci. Pe 1 August George a fost chemat la Tribunal și, datorită mulțimii de martori ai acuzării, procesul a fost ținut într-un interval de două zile, după care a fost amânat pentru data de 31 August. La această dată nu s-au prezentat un număr de martori ai acuzării și procesul a fost amânat pentru data de 18 Noiembrie.

Victorie!!! Slăvit să fie Domnul care L-a găsit pe George Youssef NEVINOVAT! Singura lui vină a fost că, din dragoste de oameni, L-a mărturisit pe Domnul Isus, Salvatorul tuturor celor ce cred în El.

PANTRY FOR THE HOMELESS – Flinders Street Melbourne

Bună ziua tuturor, avem doar un mesaj scurt! Vrem să vă informăm doar că echipa din misiunea „Hrană pentru cei fără adăpost” a fost pe stradă în fiecare vineri, toată iarna care se pare că a trecut.

În colțul fotografiei este prietena Julez, o umbră a mulțimii de suflete rătăcite în *noaptea strălucitoare* a celui mai prosper oraș din lume. Ne urează tuturor un Crăciun fericit și un an nou prosper, totodată mulțumind pentru viață, pentru zi și pentru noapte, fie ele cum or fi, sunt daruri din partea Domnului.

Donați: Aurel și Marina Coța, tel. 0419 925 990

Merry Christmas, guys, and a Happy New Year!

RUGĂCIUNE ȘI VEGHERE

Maria Hanciu

Pentru noi, toți creștinii-adevărați,
Ora de rugăciune-a fost și este
Cea mai iubită, căci prin ea te-nalți
Spre cer, la Tatăl care te iubește.

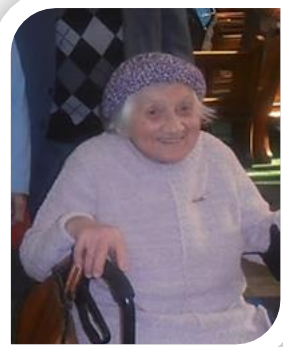
Deși creștini-s încă pe pământ
Cu duhul ei trăiesc în alte sfere.
Ei stau în fața Tatălui preasfânt
Cu mulțumiri, necazuri ori durere.

Așa trăiau străbunii noștri-odat,
Acei ce se-ncredeau în Dumnezeu,
Loviți de suferințe și păcat
Și Domnu-i izbăvea în ceasul greu.

Și mie, Domnul meu mi-a ascultat
Cuvintele ce-am spus în rugăciune.
Din boli și din necazuri m-a scăpat,
A fost întotdeauna lângă mine.

Prin rugăciune se menține viața,
Prin rugăciuni Biserica trăiește,
Tot rugăciunea, spune-experiența,
Familia-n credință o unește.

Dacă dorim ani buni și fericire
Să nu uităm nicicând de rugăciune,
Ci să veghem în ea cu mulțumire,
S-avem în casă pace și-mplinire.

FANATIC

CHRISTIAN DUME

M-am născut la sânul mamei mele,
Sfântă, cu privire de regină.
Cu ea am învățat să număr stele,
Să colorez o viață de lumină!

L-am avut de mic pe tata, pază!
Bărbatul care a știut, muncind,
S-aducă-n casă a iubirii rază
Și prin Scriptură inima sfințind!

Fiind copil într-o grădină mare
Am fost înconjurat de frațiori.
O spun acum, să-mi fie cu iertare:
Familia-i asta, nu alte erori!

Și-acum, eu sunt numit: fanatic!
Un extremist, junghi al toleranței,
Un prizonier al gândului excentric,
Cotropitorul păcii și speranței!

Cât de nebună, lume, să ajungi?
Să te ucizi în propria robie!
Și câtă vreme cauți să alungi?
Familia, ce-i trainică și vie!

M-am născut prea binecuvântat!
Să las în voie o dorință oarbă!
Și nu voi fi de-a pururi împăcat
Pân' nu vei ști și ultima mea vorbă!
RĂMÂN FANATIC.

O CÂNTARE DE MĂRIRE AM ÎN INIMĂ MEREU DE CÂND L-AM AFLAT PE ISUS LA CALVAR

Daniel Cerbu împreună cu tinerii

Iosif și Maria Purcar din SUA
au vizitat Biserica.

Tânărul Nathan Iouraș,
prima dată la amvon

Surorile Narcisa și Rebecca

Surorile Sarah și Elizabeth Ciortuz cu Julia Rusu

Corul condus de sora Liliana Copăcean

AMINTIRE DE CRĂCIUN

R. Wilson

Deși banii nu s-au câștigat ușor în acea iarnă, părinții mei au muncit cu o bucurie anticipată pentru a ne putea dăruia, mie și fratelui meu, un cadou de Crăciun pe care să nu-l uităm ușor. Au făcut economii luni de zile și apoi au cheltuit mai mult decât își puteau permite pentru un trenuleț electric Marx.

Apoi, în ajunul Crăciunului, un văr staționat la o bază militară din apropiere și-a parcat mașina pe aleea din fața casei noastre și a scos din portbagaj o cutie mare și grea. Eu și fratele meu abia așteptam să vedem ce e în ea! În dimineața de Crăciun a fost primul cadou pe care l-am despachetat, nerăbdători, scoțând la iveală un set nou-nouț de trenuleț electric, foarte scump. Eram extaziați! Și, pe deasupra, era un trenuleț electric Lionel, de lux! Abia apoi am deschis cadoul din partea părinților noștri - alt trenuleț electric, care fluierea! Dar acesta nu era nici pe departe atât de extravagant ca cel primit de la vărul nostru. Ghiciți cu care ne-am jucat mai mult?

Tata și mama au fost dezamăgiți, răniți chiar... Cheltuiala serioasă pe care o făcuse vărul nostru, un tânăr locotenent de aviație, necăsătorit, nu se putea compara cu sacrificiul pe care îl făcuseră ei, părinții noștri. Dar tot ce am apreciat noi a fost strălucirea trenulețului scump dăruit de vărul nostru, în timp ce la darul părinților ne-am uitat aproape ca la un accesoriu drăguț...

Și Tatăl nostru ceresc a fost dezamăgit de multe ori de felul în care am sărbătorit Crăciunul. În mijlocul ornamentelor strălucitoare și a becuțelor multicolore, al grabei și îmbulzelii la cumpărarea cadourilor pentru cei apropiați și la împachetarea lor, al reuniunii familiale și al pregătirii meselor sărbătorești, cine își mai aduce aminte de DARUL SĂU? Cine are parte de atenția noastră: DARUL VIEȚII prin Isus Cristos, sau cadourile frumos împachetate de la rudele și prietenii noștri?

Îți mulțumim, Părinte Ceresc, pentru Domnul Isus!

Îți mulțumim pentru viața din abundență de care noi, ucenicii Tăi, ne putem bucura acum.

Îți mulțumim pentru că ne-ai trimis un dar atât de prețios: pe Însuși Fiul Tău preaiubit. Mulțumim!

ÎN SEARA DE CRĂCIUN...

Simion Felix Marțian

...Afară ninge cu versuri de Coșbuc și cu copilărie. Omul contemporan nu vede ninsoarea. Are motoarele turate la maxim în căutarea unor noi metode de... accelerare. Cerc vicios și... păgubos. Nimic nu poate compensa pierderea imaginilor pe lângă care trece. Când goana sa nebună îl istovește, răcolește printre amintiri. Își regăsește copilăria, inocența, vede ninsoarea și... pictează felicitări. Pentru Sărbătorile de iarnă pictează. Bucuria regăsită i-o simțim în aceste felicitări. Mereu aceleași, din elemente care compun tihna: ninsoare... liniștită, case cu ferestre luminate, nămeți și colindători.

Nu-ți sună cunoscut? Tentant? Hei, omule, cu tine vorbesc! Oprește motoarele! Și procesorul prea înfierbântat. Leși afară în noaptea de iarnă, sau măcar deschide fereastra.

Soarbe cu privirea argintul zăpezii și lasă-ți inima să zburde împreună cu fulgii. O, iată și colindătorii venind printre troienele „ca altădată”. Ei fac parte dintr-un lung șir de mesageri, urmași ai celor cărora îngerul le-a spus la Betleem: „Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul”.

Acum bucuria este deplină. Colindătorii își continuă drumul în noapte. O noapte de vis și totuși reală. Cu ninsoare reală, cu colindători reali, cu mesaj real: **„S-A NĂSCUT MESIA!”**

Hope for Africa

Cu ajutorul Domnului, am organizat o zi de părtășie deosebită, cu o masă pentru copilașii de la Orfelinatul din Kabale.

Cu toții au petrecut o zi de neuitat și clipe minunate de bucurie. Fericirea de pe chipul copiilor este de mare preț pentru noi.

„Cine are milă de sărac

împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea!”

Cu ajutorul lui Dumnezeu, iată că misionarul Gicu Rotar a mai finalizat încă o căsuță pentru o familie care nu va mai dormi într-o coliba neîncăpătoare și foarte sărăcăcioasă. Domnul să fie lăudat!

Vino și tu și participă la acest proiect, prin care familii foarte sărace sunt binecuvântate cu o căsuță de cărămidă!

<http://www.hopeforafrica.ro/doneaza/>

ȘTIRI DIN MISIUNE

ȘTIRI DIN MISIUNE

Indonezia – Kalimantan Barat

Satul Julak din Kalimantan Barat, Indonezia, a fost binecuvântat cu o clădire pentru pre-școlari, iar în urma acestui proiect, guvernul local a anunțat că va construi o școală în acest sat izolat din junglă. Pastorul Natanael Costea a inaugurat clădirea în 27 Octombrie 2016 iar proiectul a fost realizat prin Apostolic Churches Alliance.

FILIPINE - BENGUET

În luna Septembrie, o echipă de frați și surori din Australia (majoritatea români din Brisbane și din Perth), au călătorit în Filipine pentru o săptămână de misiune în școlile publice din zona Benguet.

Proiectul a fost realizat de Australian School of Ministry și mii de copii au beneficiat de predarea valorilor creștine și de cadouri.

PERTH – WA

Peste 150 de persoane au luat parte la Australian School of Ministry Pizza Picnic Fundraiser pentru Filipine, la Bells Rapids în Perth, în 3 Septembrie 2016. Dumnezeu a rânduit să fie o zi caldă și minunată pentru părtășie în aer liber și să se facă o strângere considerabilă pentru copiii din Filipine.

INTERVIU CU NATANAEL COSTEA

Draga Nataaniel, felicitări pentru Doctorat. Spune-ne, te rog, ce te-a determinat să începi acest studiu încărcat de greutate?

Dumnezeu merită ce-i mai bun și noi trebuie să Îi oferim maximul în toate. În viață învățăm în fiecare zi oricum, așa că e mai bine atunci să alegem ce învățăm și să o facem structurat și totodată profund.

Mi-am dat seama că cel mai bun mod de a continua echiparea mea este să mă înscriu într-un curs care mă provoacă să studiez și progresia naturală a fost de la Masterat la Doctorat.

Care a fost tema tezei de Doctorat?

Titlul tezei a fost o provocare în sine însăși. Mi-a luat multe modificări și negocieri cu profesorul alocat până să finalizez tema. În final titlul a fost, „Eficiența evanghelizării prin cărți mici, în Australia”. Când spun cărți mici, fac referință la *booklets* (un fel de broșuri mai detaliate de

câteva zeci de pagini). Cu ajutorul Domnului am scris în ultimii ani o carte intitulată „Darul cel mai prețios”, destinată celor care nu au o relație vie cu Domnul Isus. Studiul tezei a fost bazat pe această carte care a fost testată, prin sondaj, în Australia.

De ce ai ales această teză?

Inima mea bate pentru misiune și evanghelizare. Am vrut să contribuie la a găsi cele mai eficiente metode de evanghelizare astăzi și știind că în lumea vestică tractatele nu mai sunt așa de eficiente ca odinioară, m-am gândit să văd cum ar răspunde oamenii la cărți oferite gratis.

Ce ai aflat în studiul tău?

Am aflat că problema evanghelizării are două laturi. În primul rând creștinii care ar trebui să evanghelizeze nu fac destul, iar în al doilea rând cei care ar trebui să răspundă la Evanghelie se feresc de ea. Studiul meu a demonstrat că, noi, creștinii suntem mult mai dispuși să oferim o carte decât un tractat, iar majoritatea oamenilor sunt bucuroși să primească un cadou în forma unei cărți.

Care au fost provocările studiului?

Mi-a fost foarte greu să fac un sondaj. Am apelat la peste 400 de persoane și doar 47 au răspuns, și aceasta a durat mai bine de trei luni. Am avut deasemenea multe revizuirii la teză, deoarece pe la mijlocul studiului am fost nevoit să-mi schimb profesorul. Asta a însemnat două revizuirii majore (săptămâni extra de lucru). Probabil că dacă știam cât de grea va fi această lucrare, nu o începeam. Nu au fost puține momentele când eram cât pe ce să cedez. Dumnezeu mi-a ajutat să pot să lupt până la capăt. Mulțumesc deasemenea soției mele care m-a încurajat mult și mi-a acordat tot timpul necesar să mă focalizez pe lucrarea tezei.

Ce recomandări ai pentru cei ce doresc să facă studii post universitare?

Cred că e vital să facem totul pentru a fi echipați cât mai bine pentru lucrarea Domnului. Dacă în alte domenii vrem să fim cei mai buni și investim zeci de ani de echipare și specializare, de ce nu am face același lucru pentru Domnul? Încurajez pe toți cei ce au gânduri de studii, să le facă. E greu? Da, e foarte greu! Se merită? Absolut! Dumnezeu merită ce-i mai bun din noi. Cred că trăim în cea mai bună perioadă a istoriei, când nimic nu ne mai limitează, decât atitudinea noastră. Așa că dacă Domnul nu ne limitează, ar fi nedrept să o facem noi. Sfatul meu este: începeți și duceți la bun sfârșit lucrarea pentru Împăratul.

Speranța

AUSTRALIAN SCHOOL OF MINISTRY

Cursuri acreditate de echipare pentru slujire. Aceste cursuri te vor ajuta să fii un ambasador al Împărăției lui Dumnezeu.

Avantajele școlii sunt următoarele:

- echipare pentru influența în societate;
- teologie și practică (baza Biblică și activare în slujire);
- școala este acreditată de guvernul Australian;
- online (cursuri disponibile 100% online, oriunde în lume);
- foarte accesibilă (\$4,800, plățile pot fi făcute și săptămânal);
- studii flexibile (doi ani, part-time sau un an full-time).

Viziunea noastră este să echipăm o generație nouă de slujitori cu influență în societate.

Înscrierea se face online: www.asom.org.au

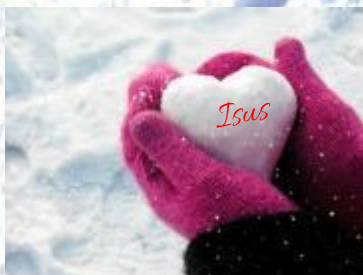

ZIDUL DE INIMIOARE

Florica Ficard

Cling! Cling! sună clopoțelul pe culoarul școlii-n care zeci de copii așteptau cu nerăbdare ultima oră a primului trimestru. La despărțire învățătoarea le spune:

„Dragii mei, iată, prima voastră vacanță de iarnă bate la ușă; începând de mâine vă puteți bucura de ea din plin; afară ninge, totul este îmbrăcat în alb, iar peste câteva zile vă veți bucura împreună cu cei dragi ai voștri de toate sărbătorile ce vor urma. Nu uitați însă, de rugămintea mea: doresc să ne întâlnim și mâine în vederea unui concurs în care să ne prindem inimile cu dăruire și pasiune. Cred că nu ați uitat ceea ce am vorbit și învățat azi despre INIMĂ! Ce este ea, ce face ea, cum lucrează... cum trebuie să avem grija de ea...”

Ziua următoare, pe porțile școlii se puteau zări intrând, fețișoare cu năsucuri roșii, ce înotau parcă prin neaua proaspăt așternută peste urmele de ieri. Mulți din ei erau însoțiți de frați mai mari, bunici sau părinți.

Învățătoarea-i aștepta în pragul clasei, anunțându-i: *„Va fi un concurs mai puțin obișnuit, de aceea, nu vom rămâne în clasă, ci ne vom îndrepta cu toții spre terenul de sport al școlii. Concursul în care va trebui să vă implicați cu toții constă în construirea unui ZID DE INIMIOARE din zăpadă! Cel care va adăuga zidului său cele mai multe inimioare va fi câștigătorul concursului”* – a spus învățătoarea în timp ce le împărțea școliarilor ei forme ce trebuiau umplute cu zăpada, presate și

adăugate apoi construcției. Le oferi apoi diverse materiale pe care micii constructori le puteau folosi ca simboluri pentru diferențiere și personalizare. S-a delimitat perimetrul de lucru, iar pe margini, suporterii, mai emoționați, desigur, își susțineau cu încurajări favorizii.

... Și se lucra cu spor, cu seriozitate și dăruire. Dacă cineva le-ar fi putut citi gândurile, ar fi putut vedea în ei, desigur, dorința de a câștiga dar și respectul pentru lucrarea celui de alături... *„Și, dacă el sau ea ar fi să câștige, nu-i nimic, este doar colegul meu de clasă”*, păreau să-și spună unul altuia, păstrându-și fiecare micuțul perimetru de lucru. Nimeni nu striga, nimeni nu fura din zăpada revenită celui alt, nimeni nu-și dădea brânci, nimeni nu-și dădea coate... nimeni nu se lăuda sau supăra... o adevărată echipă de lucru.

Printre ei, și micuța Elena, ce părea cea mai îmbujorată dintre toți, poate și din pricina căciuliței și a mănușilor de culoare roșie, se străduia cu harnicele-i mânuțe să introducă în formă zăpada albă și moale, s-o preseze cu degetelele firave, să adauge simbolul și apoi să-și alipească inimioara lângă zecile de inimi-surori ale zidului ce se înălța văzând cu ochii!

...Și dacă fluierul doamnei nu-i atenționa, ei continuau cu hărnicie să lucreze. *„Gata, dragii mei, timpul a expirat, vom trece acum la numărarea inimioarelor pentru a anunța câștigătorul. În scurt timp voi anunța numărul de inimioare cu care fiecare dintre voi a contribuit la construirea acestui ZID AL INIMILOR ALBE!”*

Emoții... mai mari, sau mai mici... însă pe fețele lor de copii era așa de multă pace și bucurie. Oricare dorea premiul, însă, în inimile din piepturile lor nu se născuseră simțăminte grele de invidie și răutate, așa că oricine putea fi strigat: Ionuț, Andrei, Maria, Elena... Da! Daaaa! se auzi rostit chiar numele: Elena! *„Elena, tu ai cele mai multe inimioare! Ești câștigătoarea concursului. Vrei acum să ne spui și ce simbol ai folosit?”*

Micuța cu năsucul și obrajii rumeni ca merele-n plină iarnă bine coapte, îngăimă plină de emoții: *„Pe fiecare inimioară am scris cu roșu: **ISUS!** El este Acela ce-n curând va fi sărbătorit în casele și familiile noastre... El ne-a dat fiecăruia o inimă și El ne învață ce să facem cu ea... și fiindcă El mi-a dat-o, eu i-o dăruiesc înapoi cu toată dragostea...”*

Și în acele clipe, parcă fiecare inimă a fost atinsă de-o prezență invizibilă... și emoțiile s-au transformat într-o puternică bucurie... chiar și inimile reci din ZIDUL DE ZĂPADĂ păreau că sunt atinse și iau ființă. Micii școlari au alergat unii spre alții într-o îmbrățișare sinceră, în timp ce glăscioarele au început să fredoneze:

„Pruncușor cu dulce somn, ai fost Tu, al vieții DOMN, chip senin, ca un crin, Salvator divin!

leslea mică Ți-a fost pat, staulul Ți-a fost palat, iar făclii, stele mii, câte Tu le știi.

Azi și noi ne bucurăm și pe toți înștiințăm că Isus ne-a adus dragostea de sus”.

Sursa Resurse Creștine

Convenția Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă

Ediția a XV-a Brisbane 5-8 Ianuarie 2017

5-8 Ianuarie 2017 la:
Logan Entertainment Centre
170 Wembley Rd, Logan Central
Brisbane Australia

Joi 5th de la 5:00 pm
Vineri 6th de la 5:00 pm
Sâmbătă 7th de la 10:00 am
Duminică 8th de la 10:00 am

Dragostea este cea mai mare... 1 Cor 13

MADAGASCAR

Am fost așa de încântați și mulțumitori că am ajuns în sfârșit în acest sat, în Ambohimana. Am aterizat într-o orezărie uscată, iar oamenii au început să curgă de pe dealuri ca șiroaiele de apă torențială în timpul ploii.

Unii ne așteptau pentru botez, alții erau curioși. Primarul satului ne-a abordat imediat: Pentru ce am venit? Căutăm pietre prețioase sau aur?

„Da, am venit să căutăm pietrele prețioase ale acestor regiuni – pietre vii zidite în Trupul lui Hristos prin jertfa de pe Calvar”.

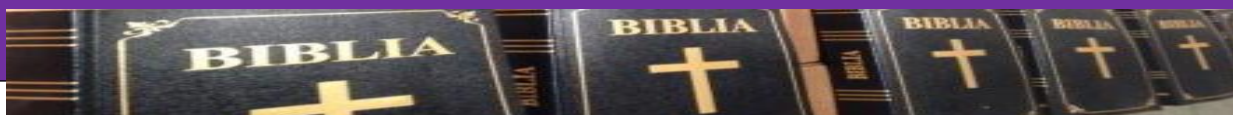

ROD BOGAT ÎN AMBOHIMANA – 90 de persoane botezate în apă

Apoi am mers la apă pe cărările orezăriilor. Un mic râu trecea pe undeva în apropierea satului. Conduși de păstorul Andre, însoțit de păstorul Clauvice – păstori malgași, păstorul Dorel Grec și eu, am intrat în apă și i-am botezat pe cei aproximativ 90 de oameni care au luat decizia de a trăi pentru Dumnezeu și a renunța la animism și credința în ocultism. Lăudat să fie Dumnezeu pentru o recoltă așa de bogată!

<http://misiunemadagascar.ro/>

Revista Sperața sponsorizează trimiterea de 100 de Biblii în România, Moldova și Ucraina, care costă aproximativ \$400. Dorim ca lumina Cuvântului lui Dumnezeu să ajungă la cât mai mulți din neamul nostru românesc. Costul pentru o biblie este de \$4 care este aproximativ costul unei cafele, deci dacă sunt persoane care doresc să doneze fonduri pentru această acțiune vă rugăm să luați legătura cu Adrian Buzgău, mobil: 0433 766 376 email: adrianbuzgau@gmail.com

PRAJITURĂ ARLECHINO CU RAHAT ȘI NUCĂ

Ingrediente (tava de 21 x 21 cm):

Aluat de foi:

500 g. făină
200 g. unt
5 g. drojdie uscată
1 plic praf de copt
120 g. zahăr pudră
2 ouă
2 linguri de smântână
sare

Umplutura:

3-4 linguri de gem sau dulceață
500 g. rahat colorat
200-220 g. nucă pisată
2 albușuri
60 g. zahăr pudră

Glazura:

2 gălbenușuri
80 g. zahăr pudră

Poftă bună

Mod de preparare:

Pregătim aluatul de foi. Într-un bol încăpător amestecăm făina cernută cu drojdia uscată, praful de copt și sarea. Untul rece îl tăiem în cuburi și cu degetele îl incorporăm în făină, până obținem un aluat ca nisipul.

Într-un bol separat amestecăm cele 2 ouă cu 2-3 linguri de smântână și zahărul pudră.

Se face o adâncitură în aluatul nisipos, se pun ingredientele umede și se amestecă până obținem un aluat. Se înfășoară aluatul în folie de plastic și se dă la frigider 30 de minute.

Rahatul se taie în felii (dar nu subțiri), ca să se vadă bine când prăjitura va fi tăiată în bucăți.

Cele 2 albușuri se bat spumă cu zahărul și se adaugă nucile pisate, nu date prin mașină.

Se tapetează o tavă de 21 x 21 cm. cu hârtie de copt. Se scoate aluatul de la rece și se împarte în 4. Se întinde prima foaie și se așează în tavă. Se unge cu gem sau dulceață mai groasă, de preferat de zmeură, că va ieși un strat frumos colorat. Se acoperă cu o nouă foaie și deasupra se așează, cât mai variat, feliile de rahat.

Se așează a treia foaie și umplutura de nuci. Se acoperă cu cea de-a patra foaie. Se înțepă din loc în loc și se dă la cuptorul preîncălzit la 180°C pentru 40-45 de minute.

Se scoate și se unge cu cele 2 gălbenușuri frecate cu zahărul pudră. Se pune înapoi pentru 8-10 minute în cuptorul oprit. Se taie în bucăți înainte de servire.

Din colecția fratelui Emil Crăiță - Mândră

UN PUMN DE NUCI...

...și o rugăciune

Suntem deja în ziua mării sărbători: Nașterea Mântuitorului! Pregătirile s-au terminat, iar spărgătorii de nuci au fost așezați cu grijă la locul lor. Puține sunt mesele de pe care să lipsească tradiționalul cozonac cu nucă. Iar dacă nu sub formă de prăjitură, nuca tot e prezentă pe vreo tăviță de pe masă sau, aurită, printre podoabele bradului de Crăciun.

Te-ai întrebat vreodată de ce este atât de iubită nuca în preajma sărbătorilor de iarnă? Ei bine, în trecut, nucile și migdalele au fost un simbol al Cuvântului lui Dumnezeu. În timp ce participau curioși la pregătirea cozonacilor, copiilor li se povestea că într-o coajă lemnoasă, aparent lipsită de valoare, se află ascuns un sâmbure dulce. Tot așa, cele întâmplante de Crăciun sunt ascunse și tănuite într-un veșmânt sărăcăcios, în staulul de la Betlem.

Ce mai putem spune este că „nucile” pe care ni le dă uneori Dumnezeu să le spargem, nu au niciodată coaja prea tare, astfel încât să nu le putem „deschide”. Iar dacă vreodată ți se pare că o nucă este prea tare pentru tine, îl poți ruga pe Dumnezeu să-ți facă rost de un „spărgător de nuci” pe măsură!

„În Tine, Doamne, sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei. În spatele împrejurărilor dificile și nu de puține ori dure ale vieții, se află ascunsă călăuzirea Ta. În spatele lucrurilor neînțelese și imposibile din viață, se află voia Ta plină de înțelepciune. În spatele celor tănuite și misterioase, Te pot întrezări mereu pe Tine. Vreau să descopăr comorile pe care le-ai pregătit pentru mine în anul care vine. Ajută-mă, Doamne, să o pot face. Amin!”

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news, and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Descoperă Țara Sfântă - ISRAEL

EL NIFLA TOURS Dumnezeu Minunat

Agenție de turism perfectă pentru o experiență de neuitat.

Vino și vizitează Țara Sfântă și calcă pe urmele Domnului Isus, înțelegând mai bine Scripturile. Pelerinaje lunare în Țara Sfântă alături de păstorul Daniel Stanger, ghid mesianic din Israel (în măsura posibilităților).

Detalii le găsiți pe email: elniflatours@yahoo.com sau pe site www.elniflatours.com

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

V
A
S
S
P
H
O
T
O
G
R
A
P
H
Y

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you.

Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:

Mobil 0407 250 846

Email info@vassphotography.com

Website www.vassphotography.com

CAFE TRANSYLVANIA

CAFETERIA & PATISSERIE

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion, for groups (up to 50).

Our program is:

Tue - Thu: 9am - 5.30pm

Fri - Sun: 9 am-6pm

Cafe Transylvania is your destination! Looking forward to see you all with traditional Romanian delicacies, at:

Shop 4 Spring Square.

Hallam, VIC 3803,

Phone number

03 9796 5227

YOUR LAW FIRM

www.yourlawfirm.com.au

We provide you with affordable, results-driven service in all areas of law, with the accessibility and convenience of meeting your lawyer when and where you choose. Our services are tailored to meet your individual legal needs, and are provided at a fixed cost, to ensure that you get the best possible result for the lowest possible fee.

Call us today to speak to a lawyer in your area!

**Your Law Firm
Ph: 1300 896 500**

7 Techno Park Drive,
Williamstown,
Vic, 3016
Fax: 03 8692 6297
enquiries@yourlawfirm.com.au

C O C O L E A

**FURNITURE
www.cocolea.com.au**

For a distinguished home or office, check out COCOLEA FURNITURE, industrial aviator furniture, home decor and lighting.

Now also available for home staging and furniture rental.

Personalised consultation and by appointment viewings at our Showroom: Hyde Business Park, 37 & 38 / 131 Hyde St, Yarraville, Victoria, 3013

Phone: 03 9363 6798 Email: info@cocolea.com.au

Biserica Harul – noua generație

EXTEMPORAL

Scoateți o foaie de hârtie
Și scrieți ce-ați avut de învățat.
Aveți la dispoziție o oră
Și vă mai rog ceva: scrieți curat.

Vă amintiți? Secvența e banală,
E din al vremurilor noastre val
Când ne spunea profesorul la școală:
„Băieți, să știți, azi dăm extemporal”.

Și un fior ne străbătea tot corpul
Și îl rugam frumos să mai amâne:
„O, domnule profesor, nu se poate
Să amânăm extemporalul mâine?”

Dar noi știam precis că hotărârea
Ce-a fost luată e de neschimbat.
Îl auzeam: „Ce-am spus așa rămâne.
Să nu vă prind cumva la copiat!”

Tablou' acesta emotiv revine,
Când iarăși am lăsat în urm-un an
Și-o voce hotărâtă ne vestește:
„Vreau ca să știți, azi dați extemporal.

Scoateți din suflet o hârtie albă
Iar gândul să slujească drept peniță
Și, sinceri, scrieți toată cunoștința
Predată-n anu' acesta, în credință!”

Și parcă iar am vrea să spunem:
„Doamne,
Să amânăm acest extemporal.
Nu am putut să învățăm prea bine,
Ne mai amână, te rugăm, un an!

Căci lecția de dragoste, știu bine
Că n-am putut să o cunosc de-ajuns.
Aș vrea să am o notă bună-n Ceruri
Și vreau să fiu prieten cu Isus.

Iar lecția răbdării-o știe-oricare
Cât de frumoasă e în teorie,
Dar în momentele de încercare
Am dovedit că-n mine nu e vie.

Și ce să spun de lecția vorbirii,
De bunătate și de cumpătate
Când gândul meu e o peniță ruptă
Ce zgârie pe-a vieții foi murdare!

Să inventăm motive, argumente?
Să spun că n-a fost timp îndeajuns?
Acestea nu sunt scuze să ajungă,
Acestea sunt motive doar de plâns.

Și totuși am să scriu ceva în suflet
Iar cei ce vor ca să ajungă Sus
Să se unească-n gândul lor cu mine
Și toți să scriem: „Doamne să ne ierți!”

GEORGE UBA